

La Riera

Revista d'humor i literatura
Redacció i administració: Pietat, 19

DIRECTOR: RAMÓN FERRER I MONTPLET

P O R T I C

La veritable festa de Maig, mes que les flors i que el sol i que tots els encisos que pugui tenir la natura es la festa espiritual de les nostres lletres, condensada en els Jocs Florals de Barcelona. Aixó es la veritable poesia d'aquest mes.

Enguany, com els altres, s'ha celebrat amb tota solemnitat. Els poetes hi han reilat com reflexen els ocells dintre l'albada.

Josep Janer i Oliver ha estat el guanyador de la Flor Natural, amb la seva tendra poesia "Tu"

Joan LLongueras s'ha adjudicat l'Englantina d'or amb una oda "A lallengua de la Patria".

Manuel Bertran i Oriola, ha estat premiat amb la Viola d'Or i Argent per la seva poesia "Jesuerist en mi".

Els altres premis foren adjudicats a Leandre Amigo, Miquel Saperas Salvador Perarnau, Mossen Ramon Garriga, Felip Grangés, Domenec Parramón, Sebastià Joan Arbó i Alfons Maseras.

La festa celebrada al Palau de la Musica Catalana, revestí una gran solemnitat i es veié avalorida amb una gran assisténcia de públic.

bell paisatge
d' Arbucies
El Gorg. Nou —,

El Vecino

Musica de la popular canço mexicana "La Casita"

Que de donde Paca, vengo?
Del juzgado, que alli teugo
un asunto que arreglar.
He citado a mi vecino
que es un bruto y un cochino.

(no

que no puedo soportar.
Tiene ojos de pantera,
mejillas de cafetera
y cabeza de melón;
se pasa el dia gritando
como si tuviese el mando
de un enorme batallón.
Viste con ropa prestada,
tiene dura la mirada
y no tiene corazon;
camina como los patos,
maulla como los gatos
y ruge como el leon.
Tiene el pecho muy peludo,
la nariz como un embudo
y el pezuqueo jirafal,
y si esto fuera poco
a veces parece lico
y otras, monstruo eriminal.
Cuando yo estaba en la ca-

(ma

soñando con la retama
las gallinas me robó,
las metió en su gallinero
y despues el embustero
ante el juez me lo negó.

Ya ve Paca si es cochino
este maldito vecino
que no puedo soportar.
Es borracho y calavera
sin oficio, ni cartera
y ahora echado a robar.
Me hace falta una cuchilla
pá sacarle la tripilla
y romperle el esternon,
pá que no haga pamplinas,
que no robe mas gallinas
y no sea tan bribón.
Yo le juro a usted Paca
y me juego, hasta una vaca,
que esas me las va a pagar,
ha de morir como un pato,
el me mata o yo le mato,
pero precisa acabar.
Y si mañana en la calle
hay alguien que un muerto

(halle

mi vecino ha de ser,
que yo lo habré asesinado
sin que me espante el juzga-

(do

ni lo que me pueda hacer.
Y a usted Paca, le suplico
que si le sobra un ratico
asista a su tuneral,
para que sepa querida
que en la senda de la vida
quien va mal, acaba mal!

MON MILDA

S O M N I

Eternament vull viure en el meu somni! — Jo vaig darrera d'una perla, d'una flor, d'un ideal.
— Jo soc un raig de llum que cerca un mon d'insomni — per construir el meu castell de vori so-
bre una estrella de fulgent cristall.

La meva vida és bella perquè és tota ella un somni — Jo habito en el reialme de l'harmonia
i de la llum! — I soc el rei d'aquest país d'insomni, — i els meus vasalls, els set celors de l'iris, la
música d'aurora i l'estelar perfum.

L'amor que jo desitjo el trobo en el meu somni! — és la visió adorada d'un blau encantament. —
Es l'ideal albat, i cast i bell que vaga per la regió d'insomni — fet llum, fet flor, fet astre i fet argent

LLUIS TORRES

Dafnis, el vell

La tarda cau i els arbres coronen la tanyada;
al peu de la fumosa murada Dafnis se'u.
Boirant la perspectiva de l'oscil·lant teulada,
el fum i el sol sospiren: l'ídil·li de l'adeu.

Oh Dafnis arrugat i balb de mans i galtes,
que duus a la mirada l'angoixa de l'oblid
i tens a la memòria les albes del delit
que et ploren a l'orella com nàiades malaltes.

Tu seus i ets una ofrena dels dies allunyats
que lassa i envellida caigué prop de ta porta;
mig treda i rovellada, la sang no t'és prou forta
ni et riu l'escalf platònic dels éssers estimats.

Que ahir, com un batec de l'ànima, punyent,
ta esposa s'endugueren vers l'eternal ombracle
i, sol, restares mut, poruc com un lament,
penjant d'aquesta vida pel fil d'algun miracle.

Desitges, ara, en l'intim del teu corcat destí,
que sigui breu la llum de tes albaes ertes,
oh Dafnis arrugat i vell que ara despertes
en el dolor fàtidic que volta el teu camí!

No et crèies que la vida dels càntics, fos així?

Rafel VILA i BARNILS

Fabrica de
Anissats
Licors i
Aixarops

Anton Gualba

ARGENTONA

Despatx Central
Santa Teresa, 30
Telèfon n. 64

MATARÓ

Senyora... Senyoreta...

S'ensenya de tallar
i confeccionar
SISTEMA MARTÍ
a càrrec de la professora

CAMILA GIL

Carrer Camprodon, 71 — ARBUCLES

COLMADO i CONFITERIA
JAUME CLOPES

Reposteria, Confiteria en General, Vins i Xampanyes de marca: Especialitat en Pans de Pessic
Elaboració de Turrons de Mel, Massapà i Iema
Gran especialitat en **TURRO MONTSENY**

Camprodon 8

ARBUCLES

El Nen Jueu

(F r a g m e n t)

El Nen jueu ja feia dies que era a casa seva, i una entrada de tose es posa el vestit dels diumenges i, cor que vols... a veure la xicot! Era festa major en el poble de la Niceta, amb qui no s'havia tornat a topar d'ençà de les veremes; més ja s'eren concertats per a trobar seaquella diada Compteu si caminaria d'aire!

El sol feia estona que s'havia post i el cel estava tot encloscat caient la nit més que depressa.

I ni tampoc se'n adonava, el cor posat en aquella minyona que tant se l'estimava a n'ell, odiat per tothom des de que el deixaren sol sobre la terra. Més no tot eren alegries en la seva ànima enamorada, que un núvol perfidiós venia d'impensat a entelar li la ventura: el poble de la Niceta era lluny del seu, és ben cert; allí ningú no el coneixia; més això no podia durar tota la vida.

Quan va ésser al pont de la Rigala es recordà del seu passat, que cent cops li havia contat la Maria Resa, i el cor li donà un salt amb el temor de que la Niceta arribés a avorrir-lo.

Li semblà sentir gemes tristíssims al fons de la riera; s'hi abocà per damunt de l'empit; i en aquella mar de toseca sense remor ni termes hi va veure dos punts lluminosos a manera de dos ulls que se'l miraven com si el xuclessin. Li agafà por i es posà a correr bella estona.

Al trasposar un collet descobrí de cop dintre de la vall la claror esblanqueida de l'envelat, mentre onades de l'aire li duïen, tantost esmortuït, tantost baladrer, els espingquets de la cobla. Allí la Niceta l'esperava. Del poble no se'n veïa res, perdut com estava entre tenebres. La cara del Nen jueu resplendi d'alegria; s'oblidà de tot el que no fos la seva estimada, i en quatre bots que li semblaren quatre hores, es troba a la porta de l'envelat.

La cobla començava en aquell punt a refilar altra vegada i no va tenir temps sinó per veure com un ballador s'emportava la Niceta.

Tot seguit els ulls dels dos enamorats es trobaren donant-se la benvinguda: «Ja em tens aquí!», varen dir els d'ell: «Que has trigat!», els d'ella. Més, si al primer vol la Niceta se'l mirà tota amorosa, no va ésser així al tornar a passar, que li va clavar els ulls resseguint-lo de cap a peus, sèria i estranyada com si mai no l'hagués

vist fins aleshores; i ja no ballava, sinó que feia bracet amb sa parella, a qui decantava el cap per a escoltar millor les seves paraules. Ell, sense donar-se compte del que veia, els anava seguint amb els ulls, aixecant-se de puntetes per a no perdre'ls entre aquella esbojarrada bellugadissa de barretines morades, de gorres negres i de caps engallats amb mocadors i llaços. Quan tornaren a passar pel seu davan, la Niceta girà el cap per no veure'l; qui llavors se'l mirà en plena cara, desvergonyat i manxetu, va ésser el seu lallador, que bé massa que el Nen jueu el va conèixer.

Era aquell mateix xicot del seu poble a qui ell tant havia pegat en eixir d'estudi, el seu enemic de sempre, amb sos cabells rojos, quals rinxols ara se li caragolaven damunt dels polsos. Una foguerada de sang li pegà a la cara i d'una grapada es refregà la barretina pel cap que ni se la sentia.

En acabar aquell ball va córrer on era la Niceta, qui al veure'l venir, dreta com estava, cutit a girar-se d'esquena, havent-se-les, per a dissimular, amb ses companyes: «Niceta!» no més va poguer exclamar, perquè ella li trencà la paraula dient-li amb veu desdenyosa i un xic enrenquida, mirant-se'l per sobre l'espatlla: «Qué vols?... Jo no sabia que fossis jueu! Déu ens-en-guard! Vesten!» I s'esmunyí on era sa mare, perquè li clavés una agulla, amb excuses de que el mocador li voleïava.

El Nen jueu s'estremí que anava a caure, i un sanglot se li aturà a la gola i l'ofegava. Al gira-se, es topà amb la mirada del seu enemic de tota la vida, que, quadrat en la porta de l'envelat, encara se'n reïa. Se n'hi anà com un llamp l'agafà pel coll, i a empentes el tragué de la sala

* *

Quan la cobla sonà altra vegada, ja hi va ésser amatent el xicot de pèl roig al costat de la Niceta, emportant-se-la en mig d'aquella mar a cada punt més avalotadora i arremolinada que la pols i el fum dels cigars enterbolia.

Le cop blancá un tros de la tela de l'envelat com si de l'altra banda l'estiressin. L'esprés guaitá per un esqueix de la tela, quasi anár de terra, una cara que ros de humanal tenia; li tremolava la barba com d'un que esgela; la baga dels ulls, estranyament oberts, li rebotia enfora; tenia erissats els cabells i el color com cera. La tela es va anar estripant cap amunt, el cap aixecant-se de terra. Darrera el cap eixí un coll, després un cos, i el Nen juen per fi, de cap a peus, que avançá espitrerat, la gorja oberta per una ampla ferida, d'on s'escapava tan aviat una gloopada de sang com un brunzit rogallós igual al d'una caldera quan se desvapura. Els balladors van anar fixant-se en aquella fantástica aparició; la cobla va anar parant, ara un instrument ara un altre. La Niceta arrencá un xiscele i es cobrí la cara amb el ventall. Al seu galan ningú no veia com s'estremia. La gent tota quedá com glassada. Ningú no gosá aturar aquell mort que caminava, caminava cap a la Niceta gambejant penosament, balancejant els braços.

Quan hi va ésser al davant, abans que ningú li pogués privar, amb la mà bruta de sang li amorrá el ventall a la cara, reculá tambalejant-

se com un borrarxo i caigué mort de loca terrosa.

Angel GUIMERA

a tú!

Sempre que et veig al balcó
sento al cor la benaurança
que don força al meu petó
qu'entre flors a tu s'atança.

I al trobar la formosor
de la teva juvenesa
bec la glòria mitj encesa
de l'amor.

J. Bosch

Llegiu i Propagueu LA RIERA

JOAN REUS

ARBÚCIES

TELÉFON, N.º 5

Explotacions Forestals
Fàbrica d'Asserrar

CARBONS VEGETALS

Comerç de Fustes
de totes classes
del país.

Servei de transport en **Auto-Camió d'Arbúcies a Barcelona** tres dies la setmana i diari d'**Arbúcies a Hostalric** i vice-versa.

AUTOS TURISME DE LLOGUER

Representant de la casa **Maderas Coll Viader S.A.** de Barcelona. Contratista de la **Companyia M. S. A. i de Camins de Ferro del Nord d'Espanya** i altres. Representant de **Ramoneda Germans** de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner.

TINTORERIA

Rogeli Fletas

Carrer 14 d'Abril 618
(abans carrer Nou)
Telèfon 132

VICH

Tenyits

Rentats a sec

Plisats, maquina

Forreria de botons

Per a encàrres;

Conxita Rovira

(cala Adelaida)

Campredón, 10

Arbúcies

ESQUITXOS

En aquesta secció que serà dedicada a la nostra joventut, publicarem tots els "esquitxos" que ens trametin, sempre que no siguin ofensius i que la Direcció els jutgi pertinents

— Hem dirigeixo a vosaltres, lectors de LA RIERA, per primera vegada. No m'hi hauria dirigit tan d'hora si les circumstàncies no m'hi haguessin portat. Tinc una pena profunda però primer us tinc de dir que els «gangsters» som inofensius. Si senyors, inofensius!

La pena que tinc Srs., és de que els lectors de LA RIERA s'hagin pogut pensar que els esquitxos siguin amb segones intencions. Això no seria propi de «gangsters»... Abans robar que...

JEFE DELS GANGSTERS

— Franceseta, hi ha un «gangster» que està boig per tu. Avui estava mirant la llana extasiat i li he sentit aquestes paraules: «... el teu cos... Hort tancat ets amiga meva, hort tancat, font segellada... Font d'hortes, pou d'aigües vives... Obra'm el cor, ma pulera... formosa! etz. etz.

Gangster N°. 1441

— Hi ha un pintor que pinta i no sap pintar l'amor a una pintora. Oi, Tanquis?

Gangster N°. 1331

— Jo soc un tipó elegantet enamorat d'un pamet tot gentil i butonet, que s'està a can... Quimet. M'agrades pel teu somriure, pubilla de la Castca. Prats... pomeres blanques com les dents de ta capolla; perfums exòtics, orientals; escultura angelical; innocent criatura...

— Ai callo, no et dic res més, perquè em faries perdre les postures
Gangster N°. 1771

— Enriquet V. Hi ha una simpàtica que diu que li agradaria que l'acompanyessis i que et donaria un tros de caramel, però que no sap si el trobaries dolç com el que et donà la Teia.
Gangster N°. 1221

— Hi ha uns que es volen plegar el ran de telefonistes, per a posar una floricultura. L'un (com ja saben) li agraden molt els Rosès i a l'altre, amb bogeria les Margarites. Oi?
Gangster N°. 1111

— F. G. Molt agraits de la teva oferta, però molt decepcionats de la teva resposta. Si la nostra demanda t'enterneix, qué et passaria quan veuries els nostres escrits? No ets tu el que ens convé, doncs essent de «suigèneris» com ens dius, ens convé una persona de caràcter, que no es deixi dominar ni poc ni molt per el sentimentalisme. Moltes gràcies.

Director de Polícies

— Quins cants féia la Josefa G.! Em va semblar que cantava aquella cançó que diu «No dejes la puerta abierta»
Que potser pensaves amb en Mai.....?
Policia N°. 1

— Desitjariem saber la hilarienca que te robat el cor de l'Enriquet, com es diu. Veiem que no és sols el negrei de la esperdenya el que més l'atrau d'allà dalt.

Policia N°. 3

-- Corren rumors que un jove un xic dis-tingit i que fins té carrera, el seu tema, per tenir conversa amb les damiselles, és preguntar-les-hi si tenen son, tant a la tarda com a la nit. Ho sentim molt i desitjariem que d'ara endavant fos una mica més animat i no els fes preguntes tan ensopides. Podem confiar-hi?

Polícia N.º 5

-- El dissabte de Pasqua, escoltant el coro, hi havia unes nenes que feien molta gatzara. Recomanem a aquestes nenes, i principalment a tres d'una travessia del carrer de Camprodón, que quan no vulguin estar atentes en aquets llocs, no es moguin de casa seva.

Polícia N.º 7

-- El policia N.º 10 no ha treballat cap mes. Que potser et dediques a fer versos per... Si és que tens altra feina, avisa, que al lloc teu n'hi posarem un altre.

Polícia N.º 11

-- A l'Anna R. se li acosta el bon temps: l'estiu. I es veu que a ella li agrada que tot l'any fos el mes de "Julio".

Polícia N.º 3

-- Al Gangter 7117; -- Yo lei en estas páginas el chamuyo pebetero, de que el francés a prendiera. Olé canajo! Si ya lo sé! Y comuico al punja ó a la paica que lo escribiera, que si quiere venir a prácticas en la goyola que avise.

Hay que ser gil en la vida para evitar el me-tejón!

J. S.

-- Sr. F., fa mal fet de no contestar quan algú s'atreveix a saludar-lo.

Encara que ja se que V. es un personatge que viu en les altes esferes, que es com si diguessin a la estratoesfera.

Jo li aconsellaria, Sr. G., que fes com altres personalitats que encara que fossin elevades, també es miraven els humils, com per exemple el «Tenorio» que diu:

«A las cabañas bajé...»

CHANDU

-- Sembla que els «policies» i els «gangsters» en lloc d'ésser enemics son molt amics, ja que les visites policiaques a la guarida dels «gangsters» (S.) és molt freqüentada.

Mi (Un que vigila)

TINTORERIA TOLOSA

VICH

Rentais en Sec

Dols Rapids

Desinfecció

Planxats

Tenyits

El vostres vestits queda-
rán com nous i no us
costaran cap diner

Porteu les vostres co-
mandes a

Can MILD A

Esclats Primavera ls

Ha esclatat la primavera. Tot ha brotat... Els prats, els boscos les arbedes, tot té aquella verdor i aquella alegria propia de l'estació. Canten els ocells, els poetes, diuiguen les fonts, peten els torrents, i les flors amb els seus pertums ens aixamplen els pulmons.

Tot ha florit, tot ha brotat, fins el meu elatell ha participat d'aquesta alenada de vida que ens regira les sangs. Si senyors, un "floroneo" com una casa de pagés, ha tingut l'humorada d'amargar-me l'existència uns quants dies. I es que un "floroneo" es un "floroneo" i aixó es prou per a formar se una idea d'aquesta pesta, que comença amb nn granet insignificant i acaba essent mes gros que el nostre elatell.

Qui no ha tingut un "floroneo"? Es una verdadera calamitat. Us fiqueu al llit i cada vegada que us gireu us toca gemegar com si tinguessiu el cos ple de nafres. Aneu per el carrer amb el coll tort, encarquerats, no poguent tombar el cap sense tombar tot el cos, el mateix que tossiu ninots automaties.

I després, quan está desarrollat, vé el cop de llanceta i les apretades despietades d'algun familiar, per buidar aquell magatzem de podridura us fa aixecar el crit al cel

I aixó és terrible. Jo admeto i fins trobo la cosa més natural del mon, que la primavera esclati amb tota la seva plenitut, però filets, almenys que deixi el meu elatell en santa pau.

Ara dieu: Amb quin dalit jo haig de cantar

les excelencies del temps primaveral, si de bona arribada, ja m'ha fet veure les estrelles? Pue engrescar-me gaire amb la seva poesia? Després de passar dies passejant un "floroneo" gemegant com nua anima en pena, n'hi ha per tirar-ho tot a rodar.

Jo he agafat odi a la primavera. Per a mi ja no es aquella fada encisera que amb la seva varreta màgica desperta la terra del son bivernal, i catifa els prats amb verdor exuberant i bada les flors i porta els ocells i arrenca de totes les coses un crit de vida que s'escampa com una ràtega d'oreig que somnou els cors. Aixó es la primavera dels poetes, dels somnia truites, que encara que agafin una espina estrenyen fort, com si dintre la mà hi tinguessin un trocet de nuvol.

Avui per a mi la primavera es un altra cosa. Accepto totes les seves gracies, però la trobo irresistible. Jo voidria unir-me als seus admiradors i fer-li un himne, xuclar la seva poesia cantar les seves virtuts, però no pue, me l'ha fet massa i grossa i haig d'odiar-la.

I ara, exposat el eas, no crec que ningú troba estrany que avui, quan justament tinc el «floroneo» en plena efervescencia, m'hagi esbravat, protestant del procedir indigne d'aquests esclats primaverals. Hi ha qui diu que «amor amb amor es paga» i jo fent us de l'adagi, li torno la bufetada.

MONPLET FERRER : RAMON S. A

Anuncieu en "La Riera"

Nen Jesús de Praga

En el jorn de llur Aplec

Via amunt a Sant Hilari
pujem tots que el Bon Jesús
ens espera per donar-hi
l'abraçada, com és ús.

D'Hostalric, Arbúcies, Breda,
Sant Feliu de Buixalleu,
infants tots, dintre l'arbreda
trobarem l'amor de Deu.

Divi amor fet innocència
per guanyar ton cor d'infant
vol florir, llençant essència
dalt del cim que estàs pu jant

Al teu pas per valls, muntanyes,
fins els Sants t'hi ajudaran
rera els llums de ses aranyes
perquè arribis bé al lloc sant.

Dintre Arbúcies, la Capella
de la Verge, esguardarà
el teu pas com descapdella
fins a la "Roca de'n Plà"

Entre castanyers fent via,
Sant Mateu de Joanet,
et serà una bona guia
des del tron del seu poblet.

Via amunt, amunt, s'arriba
a l'envista d'un Castell;
damunt d'ell, la serra altiva,
entre pins, guarda el joiell.

Via amunt, noves besades
d'aire pur vivificaràn
les sangs teves boi breçades
pels coixins del cotxe gran.

Al muntar la "Pedra-llarga"
fills de Deu, quin goig tan gran!
Veig la Pàtria ampla i més llarga
com no havia vist mai tant.

Al bell cim un s'hi extasia
al veure mar, terra i cel
des d'eix cim de Guilleria
parió de Sant Miquel.

A l'entrà a la Ermita bella
com l'aimada amb l'estimat,
veig la imatge hermosa, aquella
que de lluny tant he admirat.

Bon Jesús, a vostres plantes
fervorós i agenollat,
que aviveu mes costums santes
us demano de bon grat.

I a l'ampar d'aquesta volta
de l'Ermita i del cel blau
ai, deixeu ma ànima solta
i abraceu-la oh Deu, si us plau.

LLUIS G. PONS

La Hispano Hilarienca S. A. (Autos Correus)

Despatx central pels ferrocarrils de M. S. A.
Servei combinat amb els d'aquesta empre-
sa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona
a Arbucies, Ptes. 10'50; Barcelona Sant
Hilari Ptes. 14'50.

De Sant Hilari a Arbucies i Breda cada dia
De - - - i Hostalric -
De - - a Vich cada dissabte
De - - Santa Coloma - dilluns
D'Arbucies a Sant Celoni - dimecres
- Viladrau i Vich - dissabte

De l'estació de Gualba als Manantials de SANT
HILARI cada dia del 1 de Juliol al 15 de Setbre
De Sant Hilari a la Font Picant cada dia mat' i
tarda, durant l'estiu.

Lloguers d'Autos Turisme i Omnibus
per a famílies

Direcció i Administració:
C. Valls, 1 - Tele. 2

Administració i Despatx:
Camprodon, 9 - Tele. 10
ARBUCIES

BITLLETS, INFORMACIONS a BARCELONA Despatx Central: DIPUTACIO, 257

EL CINEMA

Indubtablement, la pel·lícula «Volen les meves cançons» ha estat un dels grans èxits de la cinematografia alemanya, i no cal dir, el film més excel·lent projectat en els nostres cinemes.

Està basat sobre els darrers anys de la vida del malaurat Schubert i conté un seguit d'escenes magistrals, sublimes inefables. La música, tota del gran mestre, (cançons, melodies, etc.) son d'una frescura insuperable. La deliciosa Ave-Maria del final de la pel·lícula i sobretot l'impressionant i inacabada «Sinfonia en si bemol» és de ço més perfecte i prou de quant s'ha escrit en el domini de la música.

Aquesta pel·lícula ha obtingut a tot el món un èxit ressonant, i davant l'acceptació entusiasta de tots els públics, ha fet que els productors alemanys obrissin els ulls a nous horitzons. Ara mateix, els estudis cinematogràfics d'aquell país s'apressen a la realització de diverses pel·lícules basades sobre la vida d'eminentes figures musicals. A Berlín ja es filma «El vals de l'adeu» basat en la mort de Chopin; «Paganini» de Lehar; «La vida de Mozart» i «Fantasia Hongaresa» de Listz. A aquests films en seguiran d'altres també basats sobre la vida de grans compositors. Es de preveure, doncs, que aquestes noves produccions constituïran pel cineasta arbucienç un bell espectacle d'indubtable valor musical, si les nostres empreses i particularment en Joan Mariné, tenen l'encert i la amabilitat de contractar les

T.

GARATGE MECANIC

Venda de
Neumàtics
i
Macisos de
totes
marques

GRAN
PREMI
en la
EXPOSICIO
INTERNACIONAL DE 1929

DIPOSIT DE GASOLINA

Francesc Paret
i C.^a Stat. Lda.

Casa CENTRAL

Tuse, 18

Telèfon 74742

BARCELONA

EXQUISIT LICOR FERRO - QUINA

CALISAY

Magi

Monfulleda

Arenys de Mar

(BARCELONA)

— Amb tot l'esplendor foren celebrades en la nostra vila, les festes del 14 d'Abril i del 1er. de Maig. En el Casal i a l'Ateneu hi hagueren balls lluidíssims.

— Durant el mes passat ha mort en Francesc Hom, pare de l'actual president de l'Ateneu

— Hem saludat als volguts suscriptors de LA RIERA, Joan Bosc i Salvador Canaleta.

— Han estat fixats en català els cartells que proibeixen la mendicitat i el llençar escombraries en determinats llocs de la nostra població.

— L'Ajuntament ha fet passar a tots els que posseixen aparell de radio, un avis per a que es proveieixin de la corresponent llicència per a l'ús del mateix.

— La Festa del Llibre no passà desapercbut a Arbúcies. Foren en gran quantitat els llibres que es vengueren, demostrant aixó un redreçament cultural.

— Es porten amb gran activitat els preparatius per a la propera Festa Major. De moment ja moment ja podem avançar que hi han contractades les primeríssimes orquestrines de Catalunya, «Demon's Jazz», «Melodian's Jazz» i «L'Arbucienca».

— S'ha encarregat de dirigir el cor «Unió Arbucienca», el mestre Lluís Torres.

— Hi ha un grup de joves que ha tingut la bona idea d'organitzar uns Jocs Florals, que se celebrarien en un dels dies de la Festa Major

— «Pel Maig cada dia un raig». Per ara podem donar raó a l'adagi, perquè no hi ha cap dia que, poc o molt, no fassi la seva ruixadeta.

— La companyia teatral Pal·las, torna a prepararar-se per a donar algunes representacions en diferents locals de la nostra vila.

— Enguany es preveu un gran nombre d'estiuejants. Els propietaris de piscos i torres no en tenen per a qui en vol. Amb una mica de proqaganda, Arbúcies seria un dels pobles d'estiueig més concorreguts.

— Sembla que la Pasqua Granada tam bé serà molt animada. Hi han anunciats grans balls al Reneixement i a l'Ateneu, a rárrec de destacades orquestrines.

— A la Font de Lourdes, amb l'arribada del bon temps, han començat els seus típics balls a l'aire lliure i la gent s'hi aboca com un ramat.

A V Í S

Per evcés d'original i manca de espai en aquest uúmero hem deixat de publicar uns "esquitxos" i la acostumada «Correspondència».

JUBERT

CONSULTORI
MEDIC-QUIRURGIC
 Malalties de les Criatures: Malalties de la Pell
 Cirurgia Infantil: Dianostics
 Traslladat a: P. Constitució 7 Principal
GIRONA

MAQUINARIA

Material Eléctrico
Lampisteria
Bobinaje de Motores
Electricidad y Suministros

Radio Telefunken
Bombas Bloch
Lamparas Osram
Las Mejores Marcas

MATEO REGAS

Almacenes y Oficinas
Abeuradors, 6
Teléfono, 14

GERONA

XAMPANY

FREIXENET

ALTA CALITAT

Caves

a

Sant

Sadurni

de

Noia